

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 70, II. пов.
Конто почт. нмв. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполд.
Рукописи не зветаются.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4/50 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 літ., Німеччині 750 літ., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к. Румунія 150 лей, Болгарія 750 літ., Австрія 750 літ. Зінка лавина 1 зол.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Лист з Берліна.

Чотириміліонова потвора.
Берлін, 22 грудня 1925.
Город з чотирма мільйонами мешканців з лишком (більшим від нашого Львова) шумить, гуде, гуготить, бжить, одним словом живе. Проковтує не лиш страхітну безліч м'яса, сала, масла, картоплі і т. и., але й мільйони примірників газет щоденно. Що кілька хвилин з гирла якоїсь друкарні вискакує нова. Авто, мотоцикли, біцикли, ручні візки, візочки, запряжені псами, розвозять ті гори паперу й розсипають по сотнях усяких двірців, по тисячах кіосків, по безчисленних склепах, поки вони не попадуть до горб і до рук тих продавців, м'яжеського й жіночого роду, що на перехрестях вулиць, на майданах і на вузлах, стоять з кумедними шапками на головах і тичуть перехожим задрюкований папір у руки. „Льокарно“, Загадочна смеєть Ю. овеської“, „Атентат на Штресемана“, — все щось нішого, несподіваного, нового. Чотириміліонова потвора (з лишком, більшим від нашого Львова) підхоплює ті віски, хвилюється, бентежиться, робить боками, грізно завертає очима, — травить. А на завтра давай їй щось іншого, нового, несподіваного, бо вона без сенсації жити не може. Мусить шуміти, селдитися, грозити розрухами, резолюціями, — спокійно жити не може. Не скажу, щоб отті мільйони примірників газет, що берлінці перетравлюють щоднини, дбали про нерви своїх читачів. Навпаки, вони добирають усіх способів, менше й більше гарних і дозволивих, щоб читачий загаль денерувати до краю. Особливо полудневі і нічні часописи, якраз ті, коли чоловік повинен наспокійоватися, а не дратувати себе. Газети, що виходять коло 12 години в полудне і коло 8, вечір мають свій окремий короткий, уривчастий, неспокійний тон. Навіть літературний матеріал, який вони приносять, повний крапок, викличників, знаків питання, перелюбення скороченнями і двозначниками. Новела уступає з місця перед марином, ескізом, перед фотографічною знімком, зробленим при допомозі апарату, котрий масхимерну очку, яка викривляє обличчя і викручує ноги на зразок барочних стовпів. Нічого природного, розсудливого, спокійного, усе бентежиться, метушиться, спішиться. Куди? Чого? Маш час чотириміліоновою творе модерної культури й цивілізації. Маш час! Доказом посіку можуть бути тутешні трамвай, підземні, надземні і всякі інші залізничні та перевозні середини. Обчислено, що протягом 1925 року пере-

везли вони півтора мільярда людей, а як дозати до того дітей, котрі до сегомо року не платять картн ізди і тах, що мають місячні та тижневі карти, то вийде яких два мільярди ізди — себто на кожного берлінця припадає яких 500 ізт у рік, не числячи тих, що їздять автами і власними повозами. Бідні ті берлінські брукки і ті поліпшані, що вимажують руками, регулюючи рух.
Чого ти так спішишся, великий городе?
Жити треба, треба в лету хапати шматок хліба.
Треба його видирати собі. Як не будеш спішиться, попадеш між безробітних, а їх туг коло двісті тисяч.
Це одна з більших турбот батьків міста і правителів держави. Ім треба дати їсти, треба їм дати дах над голову, бо тепер аним. Безробітним платять денно від одної марки до 3 і пів, себто є такі, що для себе і для родини дістають яких 9 золотих денно. Поможити це через 200 тисяч, а так вийде сума, за яку можна би утримати деяку міду державу. На тім розуміється не кінець допомогів акції. Помагають сотки добродійних товариств.
Одна „Найгафее“ скільки добро-го робить. По вулицях стоять високі триніжки, як перед анганськими шатрами, на них завішені залізні глечики з надписом: „на стра-гу для найбідніших“... Для найбідніших? На жаль, найбідніші до того глечика не підступлять. Їх сором не пустить туди. Вони скорше відчинять газовий курок і — кінець. Таких є чимало. Найбільше інтелігентів, дучаються навіть дипломовані інжиніри. Найбідніші ті, що соромляться своєї бідн. А соромляться вони без причини. Збідніли, бо не авіли, як тут кажуть, „гамстерувати“, промишляти в часах інфляції, збідніли, бо вірли державі і позичили їй свої гроші на війну, золоту за залізо проміняли, гадали, що як на державних банкахотах написано, що за них кожної хвилини банк виплатить золоту, так воно правда (бо якже держава моглаб ошукувати своїх горожан?), збідніли, бо були чесні й легковірні, вірили в людину, а людини тепер нема. Людина перетворюється в машину. Машини-ється світ.
Спішися, спіши, чоловіче, щоб не було запізно!
На харчак не кінець. Требаж у змій і хати. Для бездомних є тут усякі захисти, азіли, бараки. Один є щось на 6 тисяч людей. Усіх мешканців якого там Рогатина, чи Підгаєць помістив би. Так перед ними чекають цілі Бережани. Десять

тисяч і більше побивається до воріт того захисту. Що в ними зробити? Требаж дати чоловікові хоч на кілька годин якийсь теплий куток. Бо як ні, то він стане бунтуватися. Про грозу революції на такім саме підкладі адала ходять тривожні вісти. В газетах появилися навіть звистки про виїжковий стан. Але правительство їх заперече. Правительство розполаджує пенитенським бюджетом. На рік 1926 преліміновано його на 7 мільярдів і 700 мільонів у приходах і розходах. Спо-дівана немала надвишка, як було й попереднього року.
Є з чого брати. Але треба брати осторожно, треба господарювати ошадно, „пан шпіз зріпен“. Це слово належить до найбільше уживаних у Німеччині. Але не кінче там, де треба. Люкеус величезний! Крампиці й магазини перед святами це просто „Сеаам відчинися!“ Одяги, біжугерія, футра, дивани, цвіги, Ножами шийні Берлін горить. Світ-ляні реклами, ніби в казці.
А тисячі людей скитаються без хати.
Урядникам підвищують платні, дають святочні долатки, не великі, але дають. Чимало є таких, що беруть і 50 і 100 тисяч річно. В першу чергу директори банків.
Часи, коли був один каніслер, а міністрів можна було почислити на пальцях — минулися. Тепер тих панів з додатком а. D. є гук. Заледаи розгальється з своїй теці, аледаи навчаться, як її відчиняти й зачиняти, а вже й другому пере-давай. Є навіть окремий Sparkomis-сар, котрий коштує поверх 200 ти-сяч — а тисячі людей мерзнуть без даху над головою.
Великий городе, хто може збаг-нути тебе?
В-и.

Шляхом визиску й насильства.

Промова посая Любарського в сеймі у сарай будинетової провізорії дні 17. ч. м.
(В скороченні.)
Висока Палато! Перед нами бюджето-вий прелімінар на перше чвертьріччя 1926 р. Бюджет цей об'єкто, бо господарське кризі розгальється з кожним днем шораз більше й більше. Перед нами питання, хто винимовом тої кризі, хто відповідає за те, що на коняді й поті селачі і робіт-ників переводиться ошадності в цьому бюджеті. Винимовом тут: талки злочина політика всіх польських урядів від самого початку польської держави, і то політика господарська, як і загальна, бо не можна відлучати політику фінансову від політи-ки загальнодержавної. Тому, що кожний уряд тільки декларував про ошадності, а робляв зовсім що инше, стоїмо ним пе-ред руною.
Як ведено грошеву господарку, про не говорили вже ми передбачаючи. Я ще додаю один документ з часів правління Вітоса. Отже тоді друковано дини й во-

ПРИГАДКА.

XL. Звичайні Загальні Збори членів „Народної Торговлі“ Ірвеного Союзу Співничого відбудуться у Львові дні 26. грудня 1925 (субота) о год. 10. рано в са-лі Т-ва „Сокіл“ (Руська 20. дім „Дністра“). Порядок дня оголоше-ний в „Ділі“ ч. 277 і в Господар-сько-Кооперативному Часописі ч. 50. Всі Члени! просяться о громаду у-часть — ДИРЕКЦІЯ. 993 2—2

чим марити, і то так, що не було навіть часу звестати уряду, чи ті марки видруко-вані добре. І ось в могому подданім до-кумент — банкнот на суму 50.1000 марок, що з одного боку задрюкований, а з дру-гого білий (показує). Це я дістав при ви-платі просольських діст. Через отакі по-ради стоїмо над берегом провиста. Інакше й не може бути, бо політика наших урядів була все одностороння. Це полі-тика й одної демоналізації всіх неполь-ських народів.
Тут говорено, що Польща сама собі пасторчас. В це я не вірю. Тому Польща не повинна відмовлятися Китаїським муром і кінчастам, дотом від своїх су-дів. Особливо не треба сказати про Ні-меччину в СРСР. Наказиж польської по-літики СРСР, вислав своє збіж до Ру-мунії й на. держава, а Німеччина свої фа-брикати всюди, тільки не до Польщі. На-томісь Польща спроваджує закордонні виробы, а свої продажі державні від закор-донних. А все та тому, що всі польські уряди, як і уряд тепершній, будують свою політику тільки на фрагментах. Ва-думала, що станеться знов „луд“, а тим-часом стоїмо над розбитим коритом. Ва-здрюкували цілу господарку: промислову, торговельну, а передовсім різнучу.
Не можна мати здоровий господарки без здоровий державної політики, бо вона з собою в тісному звязку. П. Стак. Граб-ський був учнем великого російського фінансиста Віттого, а Вітте так сказав ро-сійському цареві: „Дайте мені добру по-літику, а я вам дам добрі фінанси“. Те саме я кажу тепер польському уряду. Але на цього не хочете розуміти, бо ви все говорите про фрагменти, бо не хочете признати, що Польща є державою на-родна, а не державою одної нації. Від-ше як 40 арок, не-Польща у тепершній Польщі хочуть так само жити, як ми. Але ви їх ігноруйте, ім кажете тільки: Дай, а для них нічого не маєте.
Щоб не бути голословним, подаю ви-писи. Всі говорять про загальний бюджет цілої Польщі, а в тесло зверну увагу, як нагадала загальний бюджет у відношенні до нас, українців, скільки ми платимо і що за це дістаємо.
(Повіщення буде.)

Закупів забордонних видань для бібліотек України.

Президія Головної в Харкові доручила завідувачу музейно-бібліотечного сектору Дубревсько-му аложити прохоти та кошторси на купівлю за кордоном нау-кових книжок для бібліотек Укра-їни. Всі наукові бібліотеки мають подати списки потрібних книжок

Red. czas. „Dilo“ we Lwowie, Pt. 948/25.
W imieniu Kancelaryj Polakiej! Sąd
okręgowy karzy orzekł na wniosek Prokura-
tory państwa Szaleja, że treść artykułów
umieszczonych w czasopiśmie „Dilo“ Nr. 283
(10.666) z dnia 18. grudnia 1925, r. pod
tytułami: 1) „Ad najrojem gionam...“ w wy-
rach między innymi: a) jakim 1) zwy-
skania i macyeracja w deklaracji, b) pro-
wionym na 1000 zett. 4) W art. p.
„Szachowit na ekarot“ w 4) w nalcie mę-
day mowami; mowaby (owami) porywamy
a 01 Tuzi zaskozu; i b) w mępie od
słow tak rowymy my at do kółka tego
artykułu, 3) w art. p. „Z koryczami mi-
w ciolici od posayki at do kółka tego
artykułu wraz z podtytułem zawiesz zamo-
na ad 1) a) zbrodni z § 65 a) u. k. ad 1);
b) i ad 3) wyszerki z § 302 uk. ad 2) a) b)
zgodnie z § 65 a) u. k. i wyszerki z § 302
przez dokonany dnia 17. grudnia 1925. roku
konfliktat za sprawiedliwona i sęka-
doci zniszczenie całego darsdai wydal
w mysi § 493 p. k. zaskaz
gosprowaczosianola tego pisma drukowa-
nego. Zarządca wydawnictwa odpowiedzialne-
go redaktorowi tego czasopiśmie, by oszczę-
nie niwizale umieszczenie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Niewy-
konanie tego nakazu podlega za sobą nastę-
powa przewidziane w § 21. um. druk. z
17. grudnia 1883 Dz. p. p. Nr. 0 z 1883, i
zaznaczenie za przekroczenie na grzywnę do
400 zł. P. Lwów, dnia 19. grudnia 1925, r.
Hawet.

Red. czas. „Dilo“ we Lwowie, Pt. 951/25
W imieniu Kancelaryj Polakiej! Sąd
okręgowy karzy we Lwowie, orzekł na wnio-
sek Prokuratora państwa Szaleja, że treść
artykułu umieszczonego w czasopiśmie „Dilo“
Nr. 284 (10.661) z dnia 19. grudnia 1925, r.
pod tytułami: „IX. Złid KP(u)“ w usępie
między słowami: pro ukrainkij uniwersy-
tet a i koma to sęd zawiesz zamożna zbro-
nia z § 40 a) u. k. zaskaz zaskaz dokon-

dnia 18. grudnia 1925 roku konfliktat
za narządziwioną i zagardził zniszcze-
nia całego nakładu i wydal w mysi §
493 p. k. zaskaz dalszego narządziwio-
nia tego pisma drukowanego. Zarząd-
ca wydawnictwa odpowiedzialne to-
dzatorowi tego czasopiśmie, by oszczę-
nie umieszczenie umieszczenie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Niewy-
konanie tego nakazu podlega za sobą nastę-
powa przewidziane w § 21. um. druk. z
17. grudnia 1883 Dz. p. p. Nr. 0 z 1883, i
zaznaczenie za przekroczenie na grzywnę do
400 zł. P. Lwów, dnia 21. grudnia 1925, r.
Hawet.

Знову зміна.

Львів, 25 грудня 1925.

В ніч 19 і 20 листопада п. н. відбулися перестановки в Українській Парламент. Репрезентації. Пятичленний „Селянський Союз“ і пос. С. Підгірський об'єдналися в опозицію проти потеплішньої президії, домагаючись поважнішого змін в її складі. Опозиція висунула на голову українського селянського представництва члена „Сел. Союзу“ пос. С. Ковальського, а на заступ. голову безпарт. сенат. Пастернака і члена пос. Б. Козубського.

Однак в голосуванні кандидати опозиції здобули тільки третину голосів, а дві третини впали були на досюточасну президію (пос. С. Хруцький, сенат. М. Черкавський і пос. Б. Козубський, всі три члени УНДО). Опозиція не піддалася волі більшості, себто не скорилася перел демократичним принципом, тільки устами пос. Підгірського заповіла безоглядне поборювання вибраної президії. І справді опозиція повила безоглядну боротьбу проти президії Парл. Репрезентації. Особливо сіллю в цій опозиції була партійна приналежність членів президії і заснування нею в Луцьку національно-демократичного тижневика „Громада“. Орган „Сел. Союзу“, хомське „Наше Життя“, розпочав кампанію, якої міг би йому позавидувати перший-ліпший вшехпольський „курірок“. Та атаківані аберігали мовчанку в налії, що опозиційні буруни уляжуться, бож принагідна опозиція, в даному випадку злочочувана до „боротьби“ й піддержана посторонніми чинниками, не все визначалася послідовністю й видержаністю, здебільшого годується переходовими настроями.

Однак виявилось, що тієї твердості й конвенції, якої багатьом селянським діям не достало в елементарних питаннях політичного життя, тут мусіло бути аж за багато. Бож тільки місяць минув від нових виборів президії, а вже ляконічний комунікат Української Парл. Репрезентації в 20. цм. доніс:

„На засіданні Української Парламент. Репрезентації 19. грудня 1925 року обрано головою Репрезентації посла Сергія Ковальського, а членами Президії посла Сергія Назарука і Максима Чучака. Ті останні дефінітивно вибору не призначили“.

Тільки всього. Нікої замітки, нікої згадки про усунення чи уступлення попередньої президії. Які причини склалася на такий різкий й оригінальний „переломот“? Чи положення на парламентарній арені диктувало Парл. Репрезентації спричинити кризу в президії, чи на те валинуло становище краю виборців, невтішні чи зовнішні чинники? Чи ця зміна означає загощення тактики на парламентарній арені, а коли так, то в якому напрямку? Чи тим способом вичерпується невдоволення в клубі, чи воно зростає? Чи криза, започаткована невіддільністю „опозиції“ кінчається, чи тільки набірає розгону?

Такі і їм подібні питання можна ставити в безконечність, і — на жаль — на них не находимо нікої відповіді. Парл. Репрезентація стає запитанням в собі гуртком, якоюсь відмежованою від громадянства овною, якою ось сектою, яка в своїй закнутості зводить важкі бої, але ніхто не знає: за що і з якою метою.

Не баремося відповідати на всі поставлені в горі питання, але відважимося твердити, що криза в Українській Парл. Репрезентації не скінчилася 19. п. м. Маленький доплаток, що посла Назарук і Чучак на принци вибору до президії, казав, що нова президія вже на порозі свого існування з адекомплетована, іншими словами, що тієї президії фактично нема, що Парл. Репрезентація є без керми і вітрил. Коли так висловлюємося, то не значить це, що ми непонимливо ставилися до нового голови Української Парл. Репрезентації пос. С. Ковальського. Навпаки, сміємо твердити, що це одна з помітніших індивідуальностей на сирому фоні нашого громадського життя, але „одні в полі не воїни“. Видно, що внутрішні труднощі в Парл. Репрезентації дійшли до крайних меж, і ледає чи п. голові Ковальському поведеться їх опанувати.

На всякий випадок годиться зазначити, що ті вічні зміни й переміни в парл. представництві не є нормальним явищем. Видно, що

Щоби не стидатися перед знайомими,
закупи чим скоріше акції

Земельного Банку Гіпотечного.

ОДНА АКЦІЯ 26 зол.

там нема міцного хребтного столпа, який цілком держав би складові елементи. Видно, що там люде, не маючи крайньої роботи, викликають безжестанні кризи, або стають орудіям в чужих руках, що підірвати авторитет Парл. Репрезентації в громадянстві, видно, що там є „політики“, які всю свою „парламентарну діяльність“ замикають внутрішніми кризами.

Український селянський клуб має всього 15 членів, але за те на протязі тобох літ вже п'ять разів змінилася його президія. Значить, що третій член вже був головою, а що другий членом президії Єв. Бугу, як на запорожській Січі. Зостає найменший легіт особистого невдоволення, що в горі двою перевороту клуб. Алеж парламентарне представництво — це не принигідна січова братія, тільки народні представники, керманічі, світочі.

І які наслідки тих вічних змін? Перший голова клубу — пос. Ант. Васильчук — вже давно поза клубом, є „диким“ і запідозреним в угодовстві й інших гріхах. Другий голова — пос. С. Підгірський, виштовпав з есефаської школи, побував в трудовій партії, описав — ні з цього — ні з того — опинився на становищі голови б. Партії Нац. Роботи, а тепер, вкусивши з дерева добра і зла, є „безпартійним“. Правда, в клубі він ще ф'зично тиняється, але від часу до часу погрозже виступленням. Третій і четвертий голова — сен. Черкавський і пос. Хруцький — певно не будуть на перше місце ставити своїх особистих амбіцій, як два попередні, однак всетаки ті вічні зміни не причинюються до консолідації Парл. Репрезентації.

Безжестанні й ненадійні кризи, спішні „деградації“ винесених на чоло, викликають гіркі настрої й жовчні відносини, спіхають в су-

тінок людей, що ще недавно були в перших рядах, роблять їх ялови ми неужитками і на парламентарній арені і в ділянці громадянського життя. При невисокій політичній виробленості, скриваючи в собі образи і нехиті, ті люде звичайно переходять в „опозицію“ — не принципову, тільки особисту — і дожидають нової кризи. Шож, va, fletas delectat!

Такі зміни є прикметні тільки політично невиробленим клубам тільки примітивним політкам, тільки безхребетним організаціям і установам. Такі зміни викликають дрібничкові пристрасті, висувають на перший план підоядні інтереси, особисті справи, абивають політичну думку, атомізують й анархізують розпорядні сили, не дають змоги витворити й утвердити авторитетів.

Тому панове, яких народ в своїй подиву гідній національній дисципліні і відданості виніс на верхи, яким віддав керму своїми справами, яких декларував першими в народі, повинні зрозуміти, що та сама, а може й більша дисципліна обов'язує їх у виконуваних доручених їм обов'язків.

3 польських справ.

В урядових колах розглядають проект підвищити ціни предметів монополізованих, зокрема, залізничних білетів.

Долари у Варшаві падає. З огляду на спад долара кунують мазо.

Англі йські промисловці, що вернулись з Польщі, заявляють лондонським фінансистам, що становище Польщі є важке, але не безнадійне. Польща може одержати позичку, але тільки тоді, коли піде співпраця з чужиною. Сумка дізнаєся.

Новопризначений навідинат єпископ з Вільна Матулевич, відхиляється від польської національності, знімаючи прізвисько на литовське Матулавічюс.

Влад. Гребський, бурийшій між фінансис, одержав запрошення від секретаріату Лі-

„Просвіта“ в 1925 році.

(Продовження.)

Коли ми при питанні курсів, то й тут мусимо зазначити, що в біж. році були також деякі перешкоди в їх улаштуванні. В селі Десятниках, бобрешького повіту, пригатовано усе задля ведення курсу вищої освіти. Повідомлено старостові, воно не дало дозволу. А коли курс відено таки далі, пішло завізвання до поліції і до громади сілою припинити працю. Ходила депутація до староства, виказувано на основі закону, що дозвіл на ведення курсу має право давати староство. Однак староство вперлося, що це справа Шкільної Кураторії. І курс не відбувся.

Числа у друкованому звітномленні до цього фоварду освітньої праці дуже неточні. Тут не вистарчить сказати, що відбулося тільки в кількох рефератів чи викладів. Сама кількість не говорить нічого. На будуче треба змагати до того, щоб мати перегляд предмету викладів, професій референтів, кількості слухачів, ну і їхнього зацікавлення. Те останнє незвичайної ваги. У других народів численні виступні листки йдуть в публіку, яка відповідами дає показник зацікавлення, внутрішнього зв'язку, а рівночасно для референтів й для освітніх установ матеріал, розглядаючи котрий зможуть щораз краще звершувати ведену працю. На цей бік збирання матеріялів досі так як не звертано уваги.

Про людські університети, ще й до того на зразок данських по плану Грунтвіга у нас писано вже давно. Пок. Евген Косачев реферував колись ту справу ще студентом на сторінках Літ. Наук. Вістника. Та правду кажучи ми ще досі не спромоглися й на одну того рода вищу селянську школу

По серезині до осягнення селянського університету стояли до війни наші господарські школи в Милованнію і Угерцях винявських. Всеж такі треба тут не зазначити, що пок. о. М. Бачинський парох Миловання, лелая у своїй душі мрію, що милованська школа стане таким людським університетом чистого типу і загірє громадянство до того, щоб того рода вищі селянські школи покрили так само густо нашу землю, як вони покривають Данію і скандинавські краї.

Як дуже велику заслугу Головного Виділу мусимо піднести те, що цього року, серед так важких умовин створив і веде 5-місячний господарсько-садівничий курс. У програмі курсу крім фахових відомостей подається деякі предмети загально-освітнього характеру. Цими загально-освітніми предметами наш курс наближається в дечому до людських селянських університетів. Всеж такі далекий він від нього.

І тому ми мусимо змагати до творення людських університетів з інтернатами, в яких праця буде построєна зовсім на самодіяльності, на зразок т. зв. нім. Volkshochschulen.

Тут мусимо знову перевести порівняння між нашими досягненнями, а досягненнями хоч би найближчих нам Польок. Правда, що в них цілий державний апарат стоїть на послугах виховного діла. Всеж такі, коли ми хочемо хвалитися, що самі творимо будова для себе, треба бути готовими до жертви. А виховно-освітня справа вимагає великих жертв.

На протязі 1925 р. мали Польки два такі університети один в Дальках під Гієзном, другий в Шинцах під Краковом. В останній місцевості одержала кураторія заведення від американської У. М. С. А. три мешкальні будинки, господарські будинки, яринний і овочевий город, 4 морги орного вола, площі для ігор і забав. Там вже йде третій курс. Без огляду на

так велику даровину оплата курсистів удвоє вища, як в нас у Милованнію. Слухачів у Шинцах було на І. курсі п'ятидесятичтим мужеським — 17, на II-ім женським — 28.

Зважмо далі, що нечисленні Німці — а в вони дякуючи змаганням пастора д-ра Сефельда — мають свій людський університет в Дорнфельді під Ширею. А тоді мимовільно мусимо заапельювати до себе, щоб не оглядаючися на жертви — всіма засобами змагати до правильного побудовання людських університетів, в першу чергу до побудовання школи в Угерцях винявських.

Докладні дані про Милованський курс надуть шквалі в друкованому звітномленні.

З притиском мусимо піднести й те, що цього року перший раз від війни містилася в Милованнію вакація на оселя.

Майже ні словом не згадано у звітномленні про те, що Т-во зробило в напрямі поширення думки про самосвітній самовиховані змагання серед своїх членів. Це може одно з найважливіших завдань, яке в далійшій майбутності стане вінцем усього, що „Просвіта“ зробила. Під цим оглядом покористуємося тим матеріялом, який находимо в „Народній Просвіті“.

Як усе в світі, так і освіта, знання, виховання треба добувати власними засобами й силами. Тоді що йно людина зможе оцінити вартість добутого, що йно тоді зрозуміє ціну своїх змагань і ціну своїх досягнень. У других народів робота в цьому напрямі йде. Однак треба признати й те, що у них не тільки краща організація, але й засоби, розуміється більші. У них є таких одиниць більше, котрі присвятили себе як фахові справі поширення виховання. І вони як опікуни й інструктори самосвітних змагань стають у лавові всім тим, котрі цього потребують.

(Продовження буде.)

на Нації взяти участь у міжнародній економічній конференції в Женеві. Мабуть, за заслуги за друкування населення.

В дискусії нап'ящені питання поставилися як має приготувати проект зміни в державні апарати, з метою об'єднання. На підставі цієї комісії ставлять кандидатом Буш, теперішнього міністра Бобинського.

По широкому світі.

Президент Зед. Деожая Кудаж рішив на власну підписальність узяти участь в конференції Ліги Націй над розробленням.

Радянська влада перебрала в Цвиніг будинок бунного російського посольства, в якому до цього часу були товариства рос. емігрантів. Так рішив польський уряд у порозумінні з латвійським сенатом.

Загальний собор екуменічний, скликав папа на р. 1926 до Риму. Число духовних, що візьме в ньому участь, буде в 5000.

Абд-ель-Крім виславши свого мирового делегата до Парижа, одразу почав офензиву в Марокко, доби доказати, що його бажання миритись не є вислідом його трагічного становища. Він приготувався до війни на новий рік.

У Німеччині терористичні організації вбили з політичних мотивів в останніх часах 50 осіб. Покинуто тільки 26 випадків розяснено.

У Китаю ген. Фенг, утративши 10.000 жовнірів, подався назад, у напрямку Пекіна.

Японський цісар занедужав на випадання мізку.

Бувш. головнокомандуючий російської армії, Микола Миколайчич, важко занедужав.

За рідну землю.

Ходорів. 22. грудня 1925.

В неділю дня 20. грудня відбулося в Ходоріві заходження адвоката д-ра Кориня Троїана в селі Народного Дому для земельних і шкільних справ. На віче зібрався масово селяне. Всіх учасників було понад 500. Майже всі села сучасного Ходорівського повіту були заступі ані делегатами. Віче відкрив короткою промовою адвокат Кориня Троїан. До президії обрано о. Теофіла Прийм, парска Дулю, як представника, Миколу Сляку, господаря з Демидова, як його заступника і Івана Засидка з Ходорова, як секретаря. Реферат про земельну реформу виколовав Остап Луцький. В загальному присутній особі представив він історію боротьби українського селянина за землю і ескравами фєрбаки змалював небезпеку економічного пролетаріату. Реферат про дозволених українського шкільництва виколовав о. Володимир Целевий з Львова. Він представив план Станіслава Грабського, що веде до повного звільнення українського і народнього шкільництва і томиш подає засоби боротьби проти польонізаційного походу. Ці реферати відбулися довша дискусія. Селяне залучували й ждали висловитись у справі „Ходорівського конгресу“ в Станіславі, в справі оплати від рос. і в справі рішень кураторів про висхід шкільного плєбіситу. Остап Луцький мізав присутніх до підписання акції Земельного Банку і представив значний розвою українського селянства. Учасники мча висказували побажання, щоб, для підсилення духа народу скликувати частіше віче. Укладено одноголосно значний шкільний і земельний резолюції, що промови д-ра Кориня Троїана, який змалював терпіння українського селянства, закликав представників о. Прийма віче звільненням присутніх до єдності й до інтенсивної праці на народній ниві.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на родина фортеця, це певний захист у добі лихоліття!

По виборах на Закарпатті.

Інтерв'ю з послом о. А. Волошином.

(Від власного кореспондента.)

(Довіщення.)

Яка є конкретна програма Вашої діяльності в парламенті?

„Пенд-д'всім зложу декларацію про культурно-національну єдність Півкарпат. Русинів із українським народом поза П. Р.“

Дотично автономії П. Р. стоїмо принципово на становищі Сан-Жерменського договору і конституції та будемо вимагати, щоб та автономія була введена в життя. Однак одночасно ставимо собі як ближню мету економічно-культурне піднесення нашого народу, яке уважимо за важливіше діло, ніж формальна автономія.

Культурне піднесення нашого народу будемо старатися досягнути через дальший розвиток шкільництва в народній дусі і через усунення язикового хаосу, який ввели у нас зайшли учителі-Москалі, а який піддержують деякі аладин чинники для ослаблення нас.

Досі вивано у нас лише 2 учебники для гімназій, хоч багато учебників є вже в рукописах. Шкільні влади люблять покликуватися на язиковий спір, щоб відмовити підпорі на вивавання учебників. Буду старатися ту зномилу усунути. Коїм цього буду старатися о підпорі для Т-ва „Просвіта“, яке такі великі заслуги поклало для національного осадомлення мас, а тепер має в програмі організування диаматичних кружків і хорів по провінції.

В економічній діяльності маємо багато завдань.

Земельну реформу переводжено у нас з конадю до нашого населення. З цілого фонду деожавних земель в ЧСР, найбільша часта припадає на П. Р. Земельний уряд поставив при парцеляції так, що оголошує конкурс на купно державної землі на дуже короткий термін, так що заки селяне всліють про те довілізати, речинещ мине і земельний уряд парцелює тоді землю поміж чеських колоністів, покликуючися на те, що, мовляв, ніхто з місцевих людей не хотів купувати землі.

Проти такої практики виступлю якнайгостійше.

У нас панує страшний земельний голод, а на купно землі при парцеляції панських і державних земель бракує селянам кредити. Около 5 міль. золотих короч наших осадомістей лежать в Будапешті в центральних колишніх мадьярських кооперативах, які мали у нас свої відділи. Наша влада не постаралася досі, щоб ми ті гроші в Будапешті дістали, в наслідок чого селяне втрачають довіру до всяких кредитових кооперативів. Будемо отже старатися о кредит для нашого банку і для існуючих кредитових дружеств, бо без кредиту парцеляція неможлива.

Разом із соціально-демократичною партією будемо старатися о інаустріалізацію краю, щоб наші безробітні селяне і робітники могли найти працю. В тій цілі будемо жадати, щоб державні інвестиції, які шо року ухвалюються, були дійсно на П. Р. ужиті. Для піднесення нашої торгівлі, особливо експорту вина, овочів і деревина будемо старатися о зниження залізничних тарифів, ага о введення т. зв. студентської тарифи, малючої з віддален-

ням. Найгірші відносини панують у нас на полі санітарному. По селу ширяться епідемія тифу, лічннї ала-недбання, лікарів нема, а теперішній санітарний штаб, ланісьць збати поді направи санітарних відносин, зачимається політикою і русифікацією нашого краю. Наші лікарі постоноує, а протегує Москалі без дипломів, без ступів, а навіть ричайних обмислів, натомість солідних лікарів Українців позивають до одного.“

Що думаєте, пане после, про дальший розвиток народнього культурного напрямку на П. Р.?

„Народний напрям побудив дорогою природнього позолю і силою факту, що російщина нам чужа. Вистане створити факт, що ні один з т. зв. підкарпатських „русских“ не уміє досі по російськи, щоб переконалися, що наше русифікаство не є питанням культурним, лише політичним. Наші противники хотіли нас ослабити і розбили нас язиковим питанням.“

Я переконалий, що до кількох літ не буде у нас ні одного „русского“, лише Русини-Українці.“

Яку роль відіграє українська еміграція на П. Р.?

„Українська еміграція сповняє велику культурну місію у нас. Вона помагає нам національно відроджуватися.“

Як в кожній суспільності, так і серед української еміграції трапляються одніці, яких треба осудити, але на загаль в історії нашого народу роля української еміграції буде записана як найкраще.

Я пригадую собі, як члени нашої директоії, між ними і я підчас переговорів з Чехами в 1919 р. (в презид. Масариком, міністром Тусаром і т. д.) жадали виразно від них, щоб там, де буде хибувати місцевих Русинів до обсяги публічних

Весела звістка для всіх Пань!

Заготовлені кави в правдиво „Фанка“ никорією є тому дешеш, бо вона є надзвичайно видатною! Якраз в незосажній внятності цієї якості лежить привада дешешності! Просимо переконалися, але виразно домагається правдивої „Фанки“ в

серед початку.

вояків, особливо до шкільництва, були викликані наші браття Українці. Чеські представники на це згодилися і з початку літсько деякі українські емігранти були приняті до публічної служби. Були в найбільш висококваліфіковані урядники, які були першими піонерами славянства на П. Р. і вони перші ввели нашу руську мову в школу, в суди і в адміністрацію. Однак з часом почали до нас нападати урядники в Чехії, які в конкуренційних, чи егоїстично-матеріалістичних мотивах почали цькувати проти української еміграції, наносили чесним, заслуженим людям несправедливі обиди і несправедливі закиди. Я особисто осуджую таке поступування і думаю, що воно пошкоджує нам і десяткам тисяч тих Чехів, які живуть на Україні“.

На цьому ми нинішню розмову скінчили. О. посол Волошин говорить чистою українською літературною мовою з однією діалектичною домішкою „айно“. Так.

XIV. Зїзд Р.К.П.

Нова опозиція в партії.

В Москві почався дня 18. грудня 14. зїзд російської комуністичної партії. На зїзд явилось 1.253 делегатів, що репрезентують собою 1.025.000 членів і кандидатів партії. Попереднього року партія нараховувала 736.000 членів і кандидатів. Зїзд відкрив Ріков. До президії ввійшли очевидно всі комуністичні провідники не виключаючи і Троцького.

Пятигодинний реферат з боку центрального комітету і політичного бюро павті виколовав Сталін. Він підкреслює між иншим сильну внутрішню та зовнішню стабілізацію РСР, та велику її притягаючу силу для поневодених народів і всієї міжнародної робітничої класи, що готова боронити Радянський Союз перед всяким нападом капіталістичних держав. Мисне свіжити РСР з капіталістичними державами зводиться до таких причин: бажання Америки зберегти мир в Європі в ім'я спасення ала-жених в неї мільярди доларів; життєва konieczність капіталізму атакувати РСР до участі в світовому господарстві.

В цьому році — на думку Сталіна — сильно розширилася закордонна торгівля РСР, з якої у великій мірі користалася Америка (ба-новна), Англія і Німеччина (збіж-жа). Справа довга має величезне значіння при регулюванні зносин з західними державами, що обраховують довги давньої Росії (передлоєнні та воєнні) на суму 30 мільярдів рублів. РСР протиставить тій сумі свої претенсії на відшкодування за шкоди, нанесені РСР в ділах інтервенції, на суму 20 мільярдів рублів. „Ми не можемо — казав дослано Сталін — анулювати наших законів з 1917 р. про ануляцію царських довгів. Ми будемо стояти на становищі тих законів, але не виключаємо деяких уступок у тому напрямі для Англії та Франції, що можуть виринути в ході практичних переговорів з ними. Та справа царських довгів може дагти в основу взаїмних користей з колишньої власності тих держав може повернути до них при допомозі концесій, на які ми змогли би погодитися, але під умовиною, що воєнні довги будуть

СВІТЛЯНИЙ ТЕАТР
„PALACE“
ЛЬВІВ, ЛЕГІОНІВ 13.

25. ч. м. перша інавгураційна вистава, початок о годині 3-тій.
ПРЕМ'ЄРА ЕГЗОТИЧНОЇ ДРАМИ ФРАНЦ. ФАБРИКИ НА 8 В. Д. П. А.
„КНЯЗЬ у ЗАЛЮТАХ“
В гол. ролях: Кованко, Jaque Catelain, M. Colin, Claude France.

В гарній оправі!

Акорди, (антальогія) нар. пісн.	10—
Анріс — Добрий сн. Бок.	2—
Зі школи	2—
Барят: Малий Лора	5—
Вересня: Залиски лісова	6—
Гринько: Сонячний промінь	4/80
Гуменський: Інострозна історія	15—
України	0/90
Джонсний зніп	1/50
Женіте: Улічник	0/90
Скази братів Гринів	0/90
Хочалі: В останній лаві	3/90

Ціни вказані тільки до 15-го січня 1926 р.

984

Найкрасші святочні дарунки:

Ковалів: Писанка	3/50
Чародійна скрипка	3—
Шалена бодуна	3/40
Ковалів: Пригоди Школя	5—
Короленко: Без тітка	3/60
Лебедова: Мамі	0/40
Майні герої	1/10
Левий: В горах	2/50
Лотоцький: Мали герої	3—
Лукінович: За кадилю	3/50
Марта Борська	0/90
Мартович: Забобон	5/30

— Ті самі книжки продаємо також в брошурі по значні цінах. — Хто пришле

Мінер: Молодість славних людей	6—
Олімський: Іду на Вас	3—
Пачовський: Розсипані перли	3—
Пятка: На приїздах	0/70
Самійленко: Україні	3/80
Сара Кру	0/90
Сифі: Подорож Гулівера до Лилі-путів	0/90
до Великанів	0/80
Стефанік: Дорога	2/50
Степанов: Остань з закопаними скарбами	3—

ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.

В гарній оправі!

Тейл: Пригоди Тома Соера	4/50
Толстой: Казки	0/80
Котляк	4/30
Україна: Лісова пісня	3/20
Фрамко: Боніслав сміється	0/4
Мойсей	2/50
Пригоди Дон Кихота	4/30
Як Юра Шумином боні	3/10
Чайковський: З татарської кибити	2—
Шевченко: Кобзар (вид. Симоніа)	15—
Шурат: Вибір пісень	2—

голі з гори, тому оплачуємо порто самі

2—3

безумовно ан'ювані. Змальовуючи завдання інтернаціональної політики Радянського Союзу, Сталін сказав: „Завдання міжнародної політики СРСР такі: Дальша консеквентна боротьба за збереження миру, здемаскування викрити серпанком папифіцизму а на ділі загрожуючих світовому мирові заходів у ролі льохарнського; демаскування міжнародних чстоноа, які виконують гнет над ч'шими народами при допомозі сильніших як Ліга Націй; економічні змінення СРСР на основі консеквентного проовдження її монополію; зближення з капіталістичними державами, які найбільше потерпіли наслідком світової війни і накінець скріплення звязків і приязни до залежних колоніальних народів“.

Крім цього обговорював Сталін дуже подрібно організаційні та політичні справи самої партії. По його рефераті зголошувалося до слова речник лєнінградських комуністів Зіновєв. Він виступив дуже завзято проти реферату Сталіна та полемізував з усіма його основними тезами. В історії партії це перший випадок, де член партії полемізує з офіційним звітом та політичною елятформою партії. Тут слід підкреслити, що Сталін виголошував свій реферат від імені Центрального комітету партії та від імені політичного біора. А в компартії все була традиція, що снуціяції політбіора не підлягали критиці. Ціла історія з Троцьким полягала на тав. внутрішньопартійній дискусії про напрямні політики партії та про оцінку минулого революції. Вона велася в пресі, публікаціях а навіть на партійних зїздах і мала відірваний від життя, чисто академічний характер. Зовсім іннакше представляється справа тепер. На партійному конгресі напав Зіновєв на практичну політику партії, напав на її керівників. Тут треба пригадати, що Зіновєв є головою Комінтерну та має за собою такий поважний осередок комунізму як Ленінград.

Проти критики Зіновєва і в обороні офіційної платформи партії виступив Бухарін і Риков. Більшість конгресу заявила проти Зіновєва. До дискусії над виступом Зіновєва зголошувалося 100 учасників. Не маючи під рукою найновіших московських газет, не можемо засувати докладно самої істоти непорозуміння. В найближчому часі постарасмося це зробити, бо думаємо, що цей інцидент матиме велике значіння на дальше уложення відносин у партії, яка виконує владу і на Україні.

НОВИНКИ.

— До наших Передплатників. Я диях адміністрація нашого щоденника розіслала шан. Передплатникам, що мають залежності, окремі упімення. Просимо найдальше до 10. січня 1926 безумовно вирівняти всі залежності, в противнім випадку буде адміністрація амушена аринняти дальшу висилку часопи су. Без сумніву, тепер незвичайно важкі часи і фінансова скрута дається кожному діляючо відчувати, одначе ще важче відчуває і український часопис, званий виключно на своїх передплатників, Папір я

друкарню, пошту й інші видатки муситесь покривати готівкою, а помітна частина передплатників не все виявляє зрозуміння для важкої боротьби часопису за існування. А прешнь в культурному громадянстві часопис не є люкусусом, тільки щоденною потребою. Нехай зрозуміння цієї потреби спонукає наших шан. довжників спонити свій обовязок та не примушувати нас до приноровлення крайних засобів.

— Нове католицьке свято. Папа видав енцикліку на честь Христа як короля людства. З цієї нагоди призначив нове свято „Царства Христового“, яке припадає на останню неділю життя кожного року. Цього року вперше це свято буде відзначене богослуженнями для 31. грудня.

— З праваю хронік. Троху словни-кля адерлося до мешканця старця Май-бляма, на вул. Городецькій 48, підчас його несприятливості, перебідало торло стаїні господарині і перетурнуло хату, шукаючи даремне грошей. Не вважи нічого, віді-ли. Було це між 5 і 7 вечір.

— Філіатели шкільним предметом. З місцевих газет допдаємося, що там мають завести в школах обовязковий курс філіатели, подібно, як це має місце від кількох років в Англії, Мадарщині й ин. державах. В Австрії звортають таку велику увагу на філіателію тому, бо там є до 150.000 організованих збирачів марок, які мають свої товариства й видавництва, а разом з марочними торговцями, яких в самому Відні налічують до 5.000, удержують і велику марочну біржу. Взагалі Відень став по світовій війні помітним філіателістичним центром, там розвивається й немалий марочний промисл (альбоми і приски прилади для збирачів), там друкують ще й тепер поштові марки для різних сусідніх, особливо балканських держав. Таким чином філіатели грає в господарському житті Австрії велику роллю, отже не диво, що держава хоче звести навчання філіатели в школах.

— Помєр бувший франц. прем'єр міні-стрів Жиль Меліа, з професії адвокат, коли-сь редактор „Republique Francaise“. Прем'єром був від 1896 до 1898 р. Від 1903 р. був сенатором. Його вважали головним винуватцем процесу Дрейфуса.

— Ванно бути дипльоматом. Новий посол СРСР у Парижі, Раковський, вислав недавно запрошення до визначних політиків на обід у своїй амбасаді. У кутину запрошення була примітка: „Прохаємо у фраку або смокінгу“. Одні з французьких послів, Тео Бретен, відомі на це запрошення так: „Посол, Тео Бретен, спрах-ний робітник не має ні фрака ні смокінга і йому не має змоги прийняти запрошення т. зв. представника російських робітників та селян“.

— Дім як почтова пересилка. Мину-лого тижня, у французькій пресі, Гапрі, висаджували з корабля рідний пакунок. Це була готова, викинена видія, з повним уладженням: меблями та посудиною, вартості 10.000 доларів переслана нью-йор-ськими промисловцями одному визначно-му французові за його заслуги для Аме-рики.

— Анробат як а'зень. Німецька прес-а зайнята сепаратною атчею з бран-денбургської палини „артиста з Vatelé“ Дансі. Він мав відсидіти ще рік, але не витривав і разом з товаришем недолі, крапцем ринувши на акробатичну штуку, у повній безпеці життя. Працюючи у величезних варштатах, вони потрапили, по-волі, пригоди собі ліну 20-метрової довжини. Кілька днів тому, вишлюючи з роботи на 31. поверсі, Дансі переш чє-рез виконє в даху, перекинув живну на гак протилежної стіни доми і сам знався уверх на дріт від електричної лампи, що висла між двома дамами, на 18 м. високо. Крім цього зумів він ще татнути за собою крапка дивана, коли диншов до примурку сусіднього доми. Вони зліз-ли з даху вазинці у мент, коли вартувий перейшов на протилежний бік. Поліції не вдалось до цього часу їх віднайти. Со-юз кінематографічних режисерів, повинен звернутись до міністерства справедливості з проханням, щоб за таких „трик“ вказані дарували кару.

— Фільсоф і алодій. У Парижі а-рештували дивного кандидата у зводі-сикі мистецтв. Це доктор фільсофії (титул, який не так легко здобути у Фран-ції), Себастьян Прієр, який спеціалізува-вся у крадіжці предметів, що стояли на

вулиці. Украв він 15.000 окуларів перед крадіжкою одного окуляра; велику ві-чеську собаку, яку продав кілька вулиць-дальше; капелюх абрилянтовою шпиль-кою якоїсь дами. Аж 17-го ц. п. мав те, що називається „пехом“. Він переложив з одного возу на вулиці на свій автомобіль кільканапять томів лексикону і поїхав до антикаря. І погнав якраз на антикаря, в якого годиву рапійше, хтось пєй лексикон купив.

— Дослди з розрідженням воздухом. Чимало лчених дас докази великої само-пожерти, коли на власній особі переі-рюють свої гіпотези. Новим прикладом такої служби наші є англійський учений Беркрофт, проф. фізіології університету в Кембріджі, який казав себе зачинити в скляний камері з розрідженим воздухом. Він хотів переконавшись, який вплив має на людський організм (головно на кровоу-крово) рідкий воздуз. З камери, в якій він сидів тиждень, увесь час витягали поміпо воздуз, удержуючи його в тій самій висоті напруження. Коли він виїшов звідти, був посинілий. Він дав одягати собі жилу, щоб зробити аналізу крові. Аналіз потвердив його давні обсервації, зроблені в Перу, у Ікасаї. Він звернув тоді увагу, що люди працюють на висоті 16.000 стп, у копальнях срібла, є сині. Беркрофт, після експерименту, почувався зовсім добре.

— З кіна. У святкову програму кіна „Коберник“ входить вибаглива, сальонова пантійна еротична комедія в 7 діях „На горіах вічнику (In Partanti), що відігра-ється в будуві сучасної жинки. У кіні „Лєв“ іде 6 діл „Таїни морських глибин“, якого акція відбувається під водою; при-співує жиночого плавця світової слави Люлю Кассід, а на доповнення комедії з Гаррі Льюйдом. У кіні „Марусенька“ нез-вичайна програма пристрастної драми в 10 діях „За жинку та золото (Вовки в павочі), з відомими артистами Евою Гордон та Глад-де Джонстон.

— Пригадуємо, що практичні дарунки на свята, а це: добрі матеріали на у-брання та сукні, полотна, рушники, ху-сточки і т. п. продає найдешевше знала зі солідністю фірма „Текстильна Гур-тинна“, Ринок 45 (наріжний дім вул. Гро-дзиських).

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Українського Наддніп-рянського Театру під дир. О. Митен-ича.

Яворів, селя Народного Дому.
26. XII. Дні нашого життя.
27. XII. Маруся Богуславка.
28. XII. Лісова пісня.
29. XII. Воскресення.
30. XII. Запорожець за Дунаєм.
31. XII. Ніч під Івано Кузала.
1. I. Чорна Пантера і білий медвідь, (прашальна вистава).

Український хор Д. Котів.
у суботу 26. XII. Закопане.
у неділю 27. XII. Закопане.
у понеділок 28. XII. Вельськ Бяла.

У-тій Кооперативний Краєвий Зїзд.
Пригадуємо, що в неділю 27. грудня від-будеться у Львові У-тій Кооперативний Краєвий Зїзд. Відкриття зїзду а год. 11/30 передпол. в салі Лисенка (при вул. Шап-кевича). Реферати: іжк. Ю. Павлов-ського, іжк. Е. Храпливого, а. А. Палія й ині.

Краєва Товариство кредитова у Львові повідомляє своїх членів, що пі-ся узваженого Загальними Зборами в дні 18. жовтня 1925 р. статута, затвер-дженого Окружним судом у Львові, членський уділ вноситься 5 золотих. (§ 14). Членів, що по дем. 31. грудня 1925 р. не доповнять свого першого уділу до ма-данної висоти, буде уважатися за добро-вольно виступивших з кооперативу з дем. 31. грудня 1925 р. Гого дия мичеркється їх з реєстру членів без окремого по-відомлення (§ 62). 10/35 1—1 Дирекція.

ЧЛЕНИ „ДНІСТРА“!

Крайна пора викупити вже найновіші поліси „Дністра“ зголосити їх до занотовання в гро-мадським уряді і под-бати, щоб їх переслано перед 31. грудня 1925. р. для про-вірення до дотичного Відділу П.Д.У.В., бо инакше наражаться члени „Дністра“ на непередвиджені страти і неприємності

З нагоди свята 1. листопада зложи-мо Т-во „См“ в Грину 3 (три) долари на українських інвалідів. 1000 1—1

Дрібні оголошення.

ІНТЕЛ. ЖЕНЩИНА. Середняк літ. зна-юча добре всяке домашнє господар-ство, з свідомствами, — гадяє місця най-радше в місті. Зголошення до Адмін-страції „Діла“ під „Іра“. 1003 1—2

МІД патуку, власної паски чистий, прав-диний без домішок під гаватією в 5 клт. бляшаних оплачею по ціні в золо-тих рівноарності 1/80 дол. по денним курсу висилає Євген Білінський, 36балаж, 195 2-8

МІД пашиний на свята, правдиний, чистий, гавантований з власної па-сінки в пушках під 5 клт. елент. в боч-ках по 9/40 пен. амер. в курсі для за 1 клт. висилає Семен Костельний, Гоки п. Скороки ад Підволочиска. 953 3—3

САНОЧКИ для дітей і дорослих на кон-курентійних шинх, також печ, магіл, ваги, знаряддя, пильники, паси, гурти, по-стороники, папи. И ШУМАГІ, Львів, вул. Краснських 18 а. 879 10—12

КАЛЕНДАРІК „РУСАЛКА“ на 1926 рік, гарно печатаний в 2-х красках ажк поздається. (Ціна 6 центів). Замовляти: А. О. Кривий, Львів, Каденська 4. 897 8-15

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст скірно-венеричних недуг
Д-р ЛЕВЕНГЕК

вул. Трибунальська 4 (біля Ринку) Тел. 970 48—11. орд. від 8—9 і 12—5. 3-3

АДВОНАТ

Д-р Теодор Михайлівський

веде адвокатську канцелярію

в ЖОВНІ

658 в домі бл. п. д-ра Корола. П—18

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

найновіших систем, яких складові часті приладдя до кра-вельського ремесла — до ручних робіт по-682 ручає 10—10

АЛ. МАЛІМОН
Склада машини до шиття
Львів, вул. Валова 11/2

Прикається машини до шиття

Музичні інструменти

для учнів і аматорських
клубів під гарантією по-ручає красава фабрика

ФР. НЕВЧИК

871 Львів, Городецька 2 б. 6-10

Артистична Паралетна Минали Кри-пачиного, Львів, Пекарська 12, має на складі нові Ел а'гетія в шкряпій артистичній оправі, багато золотом по 200 зол. Приймає старі Єл'агетія до пере-плету в плоні з відкопченням оков і без-регія по 140 зол. Перелет старих Єл'агетія в шкіру з золотом береться і 572 верхня прикрас зол. 88. 3—3